
KONTENTOWAĆ (3) *vb impf*

Wszystkie samogłoski jasne.

inf kontentować (1). \diamond *praes 3 sg* kontentuje (1). \diamond *fut 1 sg m* będę kontentować (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. *Zadowalać (tu o smacznym jedzeniu); placatum aequumque a. bene contentum dimittere Cn [kogo, co] (2) : A ięli fie y drudzy/ vfułzyć ie [słodziny] ná lálách/ y znowu w tłucz dla pów obráćć: odpráwi załzkodne/ ácz nie ták iáko ołpą/ álbo tłuczą dobrą: ále kiedy záłkwárzy/ áto pfy contentuie. GostGosp 138.*

kontentować czym (1): ná który to obiad/ iuz niepowtorzę/ ále twéy dyłcrecyéy polecę/ co przyrzáćć trzebá: gdyż żaden ták w rozum vbogi nie ieft/ áby niewiedział czym náture contentowáć/ á czym ią obráćć może Oczko 28.

2. *Oplacać, dawać wynagrodzenie za pracę [kogo czym] (1) : Czym ia Wikáriiého mam nędznik wychowáć? Czym Kántorá nowého będę contentowáć? WyprPl Cv.*

Formacje współrdzenne: kontentować się, ukontentować się.

HG